

Roczniki Historyczne

Instrukcja redakcyjna

Artykuł powinien być w nagłówku zaopatrzony imieniem i nazwiskiem autora (czcionką prostą, wersalikami), jego afiliacją (podaną w nawiasie), numer ORCID (w osobnym wierszu), a poniżej tytułem (czcionką pogrubioną) i ewentualnie podtytułem.

Artykuł recenzyjny powinien być w nagłówku zaopatrzony w imię i nazwisko autora recenzji (wersalikami), jego afiliację oraz tytuł artykułu (wersalikami). Opis bibliograficzny recenzowanej pracy umieszczany jest poniżej w osobnym wierszu.

W nagłówku recenzji umieszczany jest opis bibliograficzny recenzowanej pozycji: imię i nazwisko jej autora (wersalikami), pełen tytuł, seria wydawnicza (w nawiasie), miejsce i rok wydania, nazwa wydawnictwa (wszystko zgodnie z brzmieniem podanym na stronie tytułowej omawianej pozycji), liczba stron (z uwzględnieniem różnych paginacji oraz stron niepaginowanych). Pod tekstem recenzji umieszczane są: imię i nazwisko autora recenzji z dodaniem w nawiasie miejsca jego aktywności/zamieszkania (kursywą), a osobnym wierszu numer ORCID.

We wspomnieniu pośmiertnym w nagłówku wymieniamy imię i nazwisko oraz daty życia osoby zmarłej, a podpis autora wspomnienia umieszczany jest na końcu tekstu.

W zapisie dat stosujemy zasadniczo cyfry rzymskie dla oznaczenia miesiący (np. 15 VII 1410 r.); gdy jednak w dacie nie ma podanego roku, nazwę miesiąca zapisujemy słownie (np. 15 lipca).

Przytaczane w tekście i przypisach cytaty ze źródeł w językach obcych podawane są kursywą. Cytaty z tekstów naukowych oddawane są czcionką prostą i ujmowane w cudzysłów. Skrótów w cytatach, polegające na pominięciu pewnych słów, oznaczane są dwiema półpauzami: – –. Jeżeli w grę wchodzi fragment uszkodzony lub nieczytelny, stosujemy kropki w nawiasie kwadratowym: [...].

Przykładowe opisy:

Monografie: B. Kürbis, *Dziejopisarstwo wielkopolskie XIII i XIV wieku*, Warszawa 1959; G. Labuda, *Studia nad początkami państwa polskiego* [1946], wyd. 2, Poznań 1988; P. Riché, *Karolingowie. Ród, który stworzył Europę*, tłum. A. Kuryś, Warszawa 1997.

Edycja: *Kodeks dyplomatyczny Małopolski*, wyd. F. Piekosiński, t. I-IV, Kraków 1876-1905; *Kronika wielkopolska*, wyd. B. Kürbis, *Monumenta Poloniae Historica*, series nova, t. VIII, Warszawa 1970; *Schlesisches Urkundenbuch*, t. VI, wyd. W. Irgang, Köln-Weimar-Wien 1998.

Artykuł w pracy zbiorowej: G. Labuda, *Polska a Skandynawia w IX-X wieku*, w: *Początki państwa polskiego. Księga tysiąclecia*, t. I, Poznań 1962, s. 299-317; A. Gąsiorowski, *Rotacja elity władzy w średniowiecznej Polsce* [1981], przedruk w: tegoż, *Państwo i społeczeństwo późnośredniowiecznej Polski. Pisma wybrane*, Warszawa-Poznań 2022, s. 254-274; J. Bieniak, *Krąg rodzinny Jadwigi z Żerkowa*, w: *Homines et societas. Czasy Piastów i Jagiellonów. Studia historyczne ofiarowane Antoniemu Gąsiorowskiemu w sześćdziesiątą piątą rocznicę urodzin*, Poznań 1997, s. 135-146; J. Wiesiołowski, *Kultura i społeczeństwo w późnym średniowieczu*, w: *Dzieje Poznania*, red. J. Topolski, t. I, cz. 1, Warszawa-Poznań 1988, s. 310-369.

Artykuł w czasopiśmie: S. Gawlas, *Świadomość narodowa Jana Długosza*, *Studia Źródłoznawcze* 27, 1983, s. 3-66; H. Samsonowicz, *Miasta w społecznej przestrzeni średniowiecza*, *Kwartalnik Historyczny* 97, 2010, nr 4, s. 5-17.

Hasło biograficzne: A. Gąsiorowski, Malski Wojciech, w: *Polski słownik biograficzny*, t. XIX (1974), s. 383-385.

Przy ponownym cytowaniu tej samej pozycji stosujemy skrócony zapis tytułu (np. B. Kürbis, *Dziejopisarstwo*, s. 10). Unikać należy stosowania sformułowań: op. cit. Gdy ponownie cytowana jest praca lub autor przywoływana bezpośrednio wcześniej, stosujemy: tenże lub tamże (nie zaś: idem, eadem lub ibidem). Elementy techniczne opisu (jak wyd., red., t., cz., nr, s., k.) podawane są zawsze w języku polskim. W opisach prac publikowanych w innych alfabetach autora, wydawcę, tytuł, miejsce wydania oddajemy czcionką właściwą dla danego alfabetu.

Zasady cytowania

- Częściej cytowane pozycje (zwłaszcza edycje źródeł, czasopisma) można skracać. O wprowadzeniu skrótu należy uprzedzić przy pierwszym odwołaniu się do danej pozycji, gdzie umieszczony musi zostać pełen opis z adnotacją o dalszym cytowaniu w skróceniu, np. (dalej cyt.: MPH). Nie stosujemy ustalonego zestawu skrótów.
- Przy cytowaniu materiałów rękopiśmiennych podać należy miejsce i instytucję przechowywania (w brzmieniu właściwym dla danego kraju i języka), sygnaturę oraz wskazać odpowiednie strony lub karty.
- Opisy bibliograficzne w przypisach oddajemy czcionką prostą (bez wyróżniania tytułów kursywą) i podajemy w języku polskim (stąd: wyd., a nie ed. lub hg.). Prace publikowane alfabetach innych niż łaćński prosimy opisywać za pomocą tychże alfabetów (bez transliteracji).
- Tytuły czasopism nie są ujmowane cudzysłowem.
- Używamy polskich określeń: tenże, taż, tamże (nie zaś idem, eadem czy ibidem).
- Nie stosujemy stałego systemu skrótów. Jeśli to potrzebne, autor może wprowadzać skrót na częściej cytowane pozycje, przy pierwszym przywołaniu podając ich pełen

opis, np.: Kodeks dyplomatyczny Małopolski, wyd. F. Piekosiński, t. I-IV, Kraków 1876-1905 (dalej cyt.: KDM).

- Prosimy nie zaznaczać spacjowania nazwisk autorów (co nastąpi w ramach adiustacji redakcyjnej).